For Freedom and Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

NO. 205

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, OCTOBER 25, 1967

STEV. LXV — VOL. LXV

Antonia Pavlic 1-8-8
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227

Azijski vodniki niso za umik ZDA iz Azije

Vodniki držav jugovzhodne Azije podpirajo ameriško politiko v Vietnamu in so proti umiku ZDA iz tega dela sveta.

WASHINGTON, D.C. — Pretekli teden sta bila tu na obisku predsednik vlade Laosa Suvana Fuma in predsednik Lee Kuan Yew iz Singapurja. Oba sta bila pred leti nerazpoložena proti Združenim državam in njihovi politiki ter sta to ponovno tudi javno pokazala. Tokrat sta oba odločno zagovarjala ameriški nastop v Vietnamu, podobno kot je to storil pred njima zunanji minister Tajske.

Oba azijska ministrska predsednika sta zavzela stališče, da morajo Združene države v Vietnamu ostati odločne, če naj bo jugovzhodno Azija varna. Lee je v skupni izjavi s predsednikom L. B. Johnsonom govoril o taki ureditvi vietnamskega spora, ki "naj zviša izglede za mir" na celotnem področju. V privatnih razgovorih je dejal, da mora biti Severni Vietnam prepričan, da so Združene države sposobne voditi vojno do končnega uspeha. Po njegovem ne bo mogoče tega doseči pred volitvami prihodnjo jesen, ker bi Hanoi rad Johnsonov skalp. Če bi se Združene države umaknile iz Vietnama, je Lee prepričan, da se Tajska ne bi mogla upirati komunistični napadalnosti, prav tako ne Burma in Malezija, vse države tega predela bi prej ali slej padle pod vpliv in nadzor komunistične Kitajske.

Predsednik singapurske vlade Lee Kuan Yew, ki je rodom Kitajec, je trdil, da postaja področje Pacifika težišče svetovnih dogajanj. Za varnost jugovzhodne Azije je po njegovem potrebna obrambna organizacija, kot je NATO, SEATO v pogledu obrambe in varnosti ne pomeni dosti.

Princ Suvana Fuma, predsednik vlade Laosa, se je pritožil nad 40.000 Severnimi Vietnamci na tleh Laosa, ki "povzročajo neizrekljivo stisko za laoško ljudstvo". Tudi Suvana je v privatnih razgovorih odklonil misel na ustavitev letalskih napadov na Severni Vietnam, ameriški umik iz Vietnama pa je v teh razgovorih označil za "katastrofo".

Višji davki letos ali prihodnje leto

WASHINGTON, D.C. — Precejšnje število republikancev na Kapitolu je mnenja, da morajo biti višji davki uzakonjeni letos ali prihodnje leto, dokler je v Beli hiši še demokrat.

Če se to ne zgodi, bo morda moral davke povišati republikanski predsednik, ki bo po njihovem mnenju nasledil Johnsona v Beli hiši januarja 1969.

— Kardinal je uradni ptič v 7 državah ZDA.

VEERING WINDS

V remenski prerok pravi:

Hladnejše, oblačno z možnostjo dežja. Najvišja temperatura okoli 55.

Novi grobovi

Anton Srebot

Po dolgi bolezni je umrl v Euclid Glenville bolnici 73 let stari Anton Srebot z 19150 Renwood Ave., rojen v vasi Stara Sušica, Dolane pri Postojni, od koder je prišel v ZDA leta 1923, mož Jennie, roj. Mikolj, oče Mrs. Edward J. (Toni) Simmons, stari oče Johna E. Simmons, brat Jožeta, Andreja (oba v Slov.), pok. Franka in pok. Mary. Po 32 letih dela pri Fisher Body je leta 1959 stopil v pokoj. Bil je član Društva Kras št. 8 ADZ, Društva Mir št. 142 SNPJ, Kluba slov. upokojencev v Euclidu, odbora Doma ostarelih na Neff Road in U.A.W. Local 1045, delničar SDD na Recher Ave. Pogreb bo iz Želetovega pogreb. zavoda na E. 152 St. v petek popoldne ob 1.30 na Lakeview pokopališče.

Peter Gulich

Včeraj je umrl v Euclid Glenville bolnici 76 let stari Peter Gulich z 18801 Muskoka Ave., rojen v vasi Kazlje na Krasu, mož Caroline, poprej Batich, oče Maurica, Henryja, Adolfa in Vide Fink, brat Olge Bencic, 12-krat stari oče in praoče. Pokojni je bil član Društva Kras št. 8 ADZ. Pogreb bo v petek ob 8.15 iz Crobough pogreb. zavoda na Lake Shore Blvd. blizu E. 225 St., v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na All Souls pokopališče pod vodstvom pogrebnice Mary A. Svetek.

Joseph Trost

Včeraj je umrl v Euclid Glenville bolnici 78 let stari Joseph Trost s 412 Douglas Blvd., rojen v Grosuplju na Dolenjskem, od koder je prišel v ZDA l. 1908, zaposlen do svoje upokojitve pri W.S. Bidle Co., vdovec po l. 1964 umrli ženi Mary, roj. Brozic, oče Mary Dacar, Josepha, Alberta, Josephine Kapla in Franka, 9-krat stari oče. Pogreb bo v petek ob devetih iz Grdinovega pogreb. zavoda na Lake Shore Blvd., v cerkev sv. Paskala Baylonskega ob desetih, nato na All Souls pokopališče.

Število se ni spremenilo

NEW GLASGOW, N. S. — Micmac Indijancev v Novi Škotski je sedaj okoli 3,400, kolikor jih je bilo okoli leta 1600, ko so tja prišli prvi Evropejci.

Sprava med Egiptom in Anglijo dosežena

V bližnji bodočnosti bodo uradno obnovljeni med njima redni diplomatski odnosi.

KAIRO, Egipt — Angleški diplomat Beeley, ki je šel v Kairo, da pregovori Naserja, naj pristane na obnovo rednih diplomatskih stikov med Anglijo in Egiptom, je imel srečo. Je dosegel svoj cilj v razmeroma kratkem času. Naser je moral torej imeti močne razloge za obnovo, kajti njegovi prijatelji v Alžirju, Siriji in Iraku so mu odločno odsvetovali, da bi se pomiril z londonsko vlado. Pravijo, da so Naserja nagnali politični in gospodarski razlogi, da se je odločil za spravo. Naserju manjka denarja, levičarji mu ga ne morejo dati. Morda bo pa Anglija posredovala v Ameriki, da bodo od tam zopet začeli teči dolarji v Kairo. Poleg tega lahko Anglija naprosi Johnsona, naj malo pritisne na Izrael, da bo popustljivejši napram Arabcem.

Bolj je kočljiv položaj v Jemenu. Naser mora od tam umakniti svoje čete, ne bi pa rad videl, da bi njegovi nasprotniki neomejeno zavladali v Sani. Anglija lahko vpliva na kralja Fejsala, naj ne pritiska jemenskih republikancev ob steno.

V Adenu se stanje tudi ni zjasnilo. Tam se treta med seboj dve OF. Tista, ki drži z Naserjem, je slabejša, zato misli Naser, da bi Anglija lahko tako usmerila svojo politiko v Adenu, da bi od nje imeli kaj koristi tudi jemenski republikanci. Anglija naj torej vstraja še naprej, da naj se v Adenu osnuje koalicijska vlada obeh OF, pri čemer pa Naserjevi prijatelji ne smejo biti samo za privesek.

Obnova diplomatskih stikov med Anglijo in Kairom ne bo takoj uradno oklicana. Naser hoče predmet še preje ponovno obravnavati z Irakom, Sirijo in Alžirjem, kamor je že poslal svoje delegate na razgovore. Anglija je takoj pristala, želi pa, da vprašanje obnove prometa v sueškem kanalu ostane predmet stalnih debat, dokler ne bodo našli metode, kako bi kanal odprli.

Rusi grade letalonosilko

NEW YORK, N.Y. — Vojna mornarica ZDA je objavila, da gradi Sovjetska zveza svojo prvo letalonosilko. Njen obseg bo enak ameriškim letalonosilkam razreda Wasp in Intrepid.

Sovjetska zveza ima poleg Združenih držav največjo vojno mornarico na svetu, toda ta je služila v glavnem za lastno obrambo. Le atomske podmornice oborožene z raketami so sposobne za operacije na svetovnih oceanih, daleč od domačih oporišč. Ruska vojna mornarica se je doslej le redko pakazala daleč od domačih oporišč, v večjem obsegu se je zgodilo to tekom izraelsko-arabske vojne v začetku preteklega junija in v tednih po njej, ko so ruske vojne ladje zaplule v egiptovski pristanišči Port Said in Aleksandrija in tam ostale več tednov.

V ameriških vojaških pomorskih krogih vidijo v gradnji prve ruske letalonosilke namero izgraditi rusko vojno mornarico v vojaško silo, ki bo sposobna operirati tudi daleč od ruskih obal, kadar bi potreba to zahtevala.

Francija bo zopet zaloputnila Angliji vrata v Skupni trg?

LUXEMBOURG, Lux. — Zunanji ministri držav Evropske gospodarske skupnosti skušajo rešiti upanje za sprejem Anglije v Skupnost, četudi je skoraj očitno, da je Francija odločena Angliji znova zaloputniti vrata, kot je to storila pred nekaj leti.

Francoski zunanji minister De Murville je postavil za sprejem pogoj, da mora Anglija omejiti svojo valuto, funt sterling, na izključno narodno valuto, kot je to francoski frank in ne služiti svetu kot bankar.

Rojstni dan ZN

NEW YORK, N.Y. — Včeraj so praznovali Združeni narodi svoj 22. rojstni dan. V ta namen je v dvorani palače ZN priredil Dunajski simfonični orkester koncert. Razpoloženje ni bilo nič kaj praznično, ker tudi mednarodni položaj ni ravno rožnat in tega se diplomatje pri ZN dobro zavedajo.

IZRAELSKI TOPOVI SO MAŠČEVALI POTOPITEV ELATHA NAD SUEZOM?

Včeraj popoldne je prišlo do topovskega boja med Egiptom in Izraelom pri Suezu. Izraelski topovi so uničili petrolejske čistilnice in zažgali zaloge petroleja. Egipt je zahteval zaradi izraelskega "napada" izredno sejo Varnostnega sveta. Ta se je na sejo zbral, pa ni mogel priti do nobenega zaključka. Nova seja je napovedana za danes dopoldne ob enajstih.

ZDRUŽENI NARRODI, N.Y. — Egiptski napad na izraelski rušilec Elath preteklo soboto na visokem morju pred Por Saidom, ki se je končal s potopitvijo izraelske vojne ladje in z izgubo življenj vsaj 47 izraelskih mornarjev, je povzročil v Izraelu silno razburjenje. V Kairu so zato pričakovali, da se bo Izrael za to v kratkem maščeval. Včeraj so nenadno na obeh straneh Sueškega prekopa pri Suezu spregovorili topovi. Izraelci trdijo, da so začeli streljanje Egipčani, ti pa zatrjujejo, da je bil prvi strel sprožen na izraelski strani. Boj topov je trajal 3 ure in ob njegovem koncu so bile čistilnice petroleja pri Suezu, ki predstavljajo okoli 80% celotne zmogljivosti te industrije v Egiptu, uničene in v ognju.

Poročila iz Sueza sinoči so govorila o ognju, ki da je zajel okoli 10 kvadratnih milj, kjer so bile poleg dve petrolejskih čistilnic tudi velike zaloge surovega olja in njegovih izdelkov. Ogenj so povzročili izraelski topovi, ki so bili usmerjeni na to industrijsko področje po sodbi v Kairu in nekaterih glasovih iz Tel Aviva, da maščujejo potopitev izraelskega rušilca Elatha preteklo soboto na morju pred Port Saidom. V vojski na Srednjem vzhodu velja še vedno trdo pravilo "zob za zob". Izrael hoče Arabcem pokazati, da noben napad na Izrael ne bo ostal za nje brez slabih posledic, brez "primernega plačila".

Streljanje se je začelo po poročilih z obeh strani ob 2.30 popoldne. Izraelci trdijo, da so začeli streljati Egipčani s svojih položajev severno od Port Taufika na izraelske vojaške postojanke na vzhodni strani prekopa. Izraelske sile so nato "odgovorile" na ogenj, pa tega naglo razširile na področje pri Suezu. Egipt seveda odločno odklanja izraelsko trditev, da bi on začel napad. Takoj po začetku streljanja, ki so ga v Kairu nemara smatrali za začetek novega vojnega spopada, se je Egipt obrnil na Združene narode in zahteval nujno sklicanje Varnostnega sveta zaradi izraelskega "napada". Še predno se je Varnostni svet mogel sestati, je uspelo posredovalcem ZN topovski dvoboj ustaviti. Ta je trajal nekako 3 ure.

Varnostni svet išče rešitve

Ko se je Varnostni svet ZN na egiptsko zahtevo zbral na izredno sejo, je Sovjetska zveza predložila resolucijo z obsodbo izraelskega napada. Zastopnik Združenih držav je predložil resolucijo, ki obsoja "vsa kršenja" premirja na Srednjem vzhodu. Razprava se je vlekla še preko polnoči, ne da bi prišlo do glasovanja o obeh resolucijah. Nadaljevanje seje je določeno za danes dopoldne ob enajstih.

Ameriška nesolucija obsoja tako egiptski napad na izraelski rušilec preteklo soboto, kot včerajšnje streljanje pri Suezu, ker pomenita oba hudo kršenje premirja. Rusi nastopajo zopet kot enostranski zagovorniki Egipta, kar otežuje vsako stvarno razpravo.

Prihodnje leto že izleti na južni tečaj

WELLINGTON, N. Z. — V Novi Zelandiji so že organizirali prvi izlet na južni tečaj. Posebna ladja bo odpeljala turiste iz Littletona na Novi Zelandiji 8. januarja proti južnemu tečaju. Vrnili se bodo 4. februarja. Vsa mesta so že razprodana, akoravno niso ravno po ceni: $4.495 do $6,195. Potniki pripadajo 12 naradnostim.

Med njimi ne manjka seveda tudi Amerikancev, ki se bodo z letalom odpeljali iz San Francisca na Novo Zelandijo, od tam pa v februarju nazaj domov. Potniška ladja je bivša ledonosilka, ladjo pa vodi kapitan, ki je prepeljal nekaj znanstvenih ekspedicij na južni tečaj.

Prepozno nakovan drobiž

SANTIAGO, Čile — Tu so nakovali 937 zabojev bakrenih kovancev po 20 in 50 centov za republiko Urugvaj. Ko so jih poslali v Montevideo, so bili dejansko že neuporabni, ker so med tem cene tako porastle, da je najmanjši še uporaben kovanec za 100 centov; saj stane že številka časopisa 10 pezov.

Dosti škilavcev

BALTIMORE, Md. — Zdravstveni strokovnjaki trdijo, da je na svetu 1.5 odstotka vseh ljudi škilavih, seveda v različni meri.

Iz Clevelanda in okolice

Asesment—
Danes je 25. v mesecu, ko društva običajno pobirajo asesment.

Hčerka je—
Znana slovenska društvena delavka Mrs. Mary Stušek z 29654 Grand Blvd., Wickliffe, Ohio, je postala 15-ič prababica, Mrs. Jaketič iz Pittsburga, Pa., pa 9-ič, ko se je Mr. on Mrs. Jerome O'Connel rodil prvi otrok Kelly Ann. Stari starši so s tem postali Mr. in Mrs. William Jaketič in Mrs. Margaret O'Connel v Cinçinnatiju, Ohio. Prisrčne čestitke!

Zadušnica—
V petek ob 8.15 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. dr. Iva Zidariča, bivšega primarija bolnice v Izoli v Sloveniji, ki ima več svojih prijateljev in znancev iz šolskih let tudi v tej deželi.

Na obisku—
Mrs. Margaret Bregar iz West Allis, Wis., je prišla v naše mesto na obisk k svoji teti Mrs. John Zigman, 20160 Lindbergh Ave. Ostala bo teden dni.

Štajerci bodo martinovali—
Štajerski klub bo letos priredil martinovanje 11. novembra v farni dvorani pri Sv. Vidu. Spored bo objavljen kasneje. Vstopnice so že naprodaj pri odbornikih.

Iz bolnice—
Mrs. Mary Perko, 1436 E. 52 St., se je vrnila iz bolnice in se zahvaljuje za obiske, darila in pozdrave. Obiski na domu so dobrodošli.

Ponoven uspeh—
Sun Life Assurance Company of Canada sporoča, da je njen zastopnik John R. Telich dobil 16. leto zapored narodno kakovostno nagrado za svoje uspešno delo. Čestitamo!

Seja prestavljena—
Seja zastopnikov za postavitev "slovenske kapele" v Washingtonu, D.C., ki je bila sklicana v šolski dvorani pri Sv. Vidu za 29. oktobra, je prestavljena na 12. november.

Nov odbor—
Belokranjski klub ima za novo poslovno dobo sledeči odbor: predsed. Max Traven, podpredsed. Mrs. Milena Dovič, taj. Matt Hutar, 21020 Westport Avenue, Euclid, Ohio 44123, tel. 481-3308, blag. Vinko Ivanc, nadzor. M. Golobič, E. Mauser in Mrs. C. Traven, gospodar Milan Dovič, kuhar Mary Ivec.

Asesment—
Tajnica Podr. št. 25 SŽZ bo pobirala danes od 5.30 do 8. zvečer asesment v šoli sv. Vida.

Molitev—
Članstvo Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ je vabljeno nocoj ob 8.30 v Grdinov pogrebni zavod na Lake Shore Blvd. k molitvi za pok. Thereso Seday.

Pogreb—
Pogreb umrle Therese Seday bo jutri, v četrtek, iz Grdinovega pogreb. zavoda na Lake Shore Blvd. ob 9.15, v cerkev Marije Vnebovzete ob desetih, nato na pokopališče. — Pokojna je bila tudi članica Podr. št 10 SŽZ.

Nova neodvisna država

CANBERA, Avstral. — Avstralija je včeraj objavila, da bo 31. januarja 1968 postal otok Nauru v južnem delu Pacifika, ki je bil doslej pod njeno upravo, neodvisna država. Otok meri 8 kvadratnih milj in ima le 4,500 prebivalcev.

Za sebe znajo skrbeti, za druge pa ne!

WASHINGTON, D. C. — Naš Kongres se včasih obnaša, kot da ne bi vedel, da mora pojem odgovornosti obstojati tudi zanj. Pa kar pozabi na vse to in uganja sebičnost, ki jo svet obsoja v vsakem drugem slučaju. Ne mislimo tu na osebno, ampak na politično sebičnost: vidimo jo takrat, kadar politik vidi le koristi za svojo lastno politiko, za vse drugo se pa ne briga. Lepo sliko take sebičnosti nam je nudil naš Kongres pretekle dni.

Prejšnji teden je Predstavniški dom izglasoval na hitro roko na pritisk republikanske stranke in konservativnih demokratov resolucijo, ki naroča federaciji, naj kar počez zniža sedanji federalni proračun za $7 bilijonov. Senat je resolucijo pretekli petek odbil, kar pa še ne pomeni, da ne bo mnogo postavk v proračunu občutno zmanjšanih.

Prav isti dan, ko je predstavniški dom izglasoval zmajšanje federalnih izdatkov je pa odbil predlog, naj se znižajo izdatki za kongresno osobje za 5%. To ne bi bila za osobje nobena nesreča, kajti kongresni uslužbenci so dobili v zadnjih 6 letih vsega skupaj 84% povišanje dohodkov, tako da osebna režija v Kongresu že presega $50 milijonov na leto. Kongresniki se pač nočejo zameriti uradnikom, ki jih imajo vsak dan pred seboj in ki od njih pričakujejo vse mogoče uradne usluge.

Niti za las ni boljši Senat. Še pred kratkim je izglasoval samemu sebi pooblastilo, da lahko vsak senator nastavi za svojo pisarno na Kapitolu pomožnega tajnika z letno plačo $23.000. Tako bo senatno osobje pomnoženo za 100 uslužbencev, stroški zanje bodo pa znašali $2.3 milijona na leto. Pri tem pa pisarne senatorjev niso slabo založene s pisarniškim osobjem. To lahko potrdi vsakdo, kdor je imel kaj posla v senatnih pisarnah.

Kongresniki pa med tem niso pozabili nase. Pred dobrim mesecem jim je predsednik Johnson podpisal zakon, ki jim daje na leto po 13 brezplačnih voženj iz Washingtona v njihove volivne okraje in nazaj. Do sedaj so imeli na leto le 6 takih voženj, senatorji pa pet.

Izredno obzirni so bili senatorji in kongresniki do znanega "porkbarrel bill" zakona, ki financira javna dela v posameznih državah in kongresnih volivnih okrajih. Zakon povzroča federaciji $2.3 bilijona izdatkov, politiki na Kapitolu ga pa rabijo za politično agitacijo v svojih državah, odnosno volivnih okrajih. Če bi bili dosledni v svoji vnemi za varčevanje, bi morali nekaj odščipniti tudi od tega zakona, pa niso niti dolarja.

Treba je poudariti, da je na Kapitolu tudi nekaj politikov, ki niso zadovoljni s takim pomanjkanjem dosledn osti. Predlagali so znižanje izdatkov tudi za postavke, ki so na njih zainteresirani senatorji in kongresniki, toda njihovi predlogi so bili gladko odbiti. Kar 239 kongresnikov je na primer glasovalo proti temu, da se zakon "porkbarrel bill" zmanjša za 5%. Ko so glasovali o tem, da je treba znižati tudi osebno režijo v Predstavniškem domu, jih je pa dvakrat toliko glasovalo proti kot za.

Neodgovornost in nedoslednost sta torej prevladali na Kapitolu. Senatorji in kongresniki pač mislijo, da se volivci ne brigajo za Kongresno delo in da jim ni mar, kaj dela Kongres. Deloma imajo prav. Pozabiti pa ne smejo, da se v deželi dvigata jeza in razočaranje nad tako politiko, ki pa še nista premagali apatije do politike. Kot povsod velja tudi za apatijo določena meja. Ko je prekoračena, pride do veljave kritika, za njo pa politični pogrebi za kapitolske politike. Tudi to pozna naša politična zgodovina.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN-HOME
6117 St. Clair Ave. — HEnderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:
Za Združene države:
$16.00 na leto; $8.00 za pol leta; $5.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
$18.00 na leto; $9.00 za pol leta; $5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja $5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:
United States:
$16.00 per year; $8.00 for 6 months; $5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
$18.00 per year; $9.00 for 6 months; $5.50 for 3 months
Friday edition $5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83 No. 205 Weds., Oct. 25, 1967

Krajše kongresno zasedanje?

Ugibanje, kako dolgo bo vsakoletno kongresno zasedanje, je postalo že prava tradicija, ki se pojavi navadno kmalu po Veliki noči. Letos ga je bilo primeroma malo. Vsi so namreč pričakovali, da bo trajalo vsaj do Zahvalnega dneva, ako ne do Božiča. To se je zgodilo že parkrat pod Johnsonovim režimom in nihče se nad tem ni zgražal. Če se člani Kongresa obirajo pri svojem delu, pa naj zato dalj časa sedijo, na Kapitolu, saj niso plačani od ure.

Te dni je nenadno butnilo na dan vprašanje, kako dolgo naj letošnji Kongres še zaseda. Nihče ga ni pričakoval. Padlo je torej kar z neba, bi človek mislil. Tisti pa, ki kaj vedo v Washingtonu, pravijo, da temu ni tako. Idejo, da je treba poslati Kongres na počitnice, je sprožila zadrega v Beli hiši.

Spada med osnovna pravila našega političnega življenja, da politika dobro orje le takrat, kadar vlada kolikor toliko sloga med Belo hišo in Kapitolom. Kangres in predsednik si morata biti na jasnem, kaj kdo hoče, vedeti pa morata tudi, kako naj shajata, kadar nista istih misli. V tem pogledu je bila naša povojna politika kolikor toliko srečna. Pod Trumanovim režimom je pokojni republikanec Vandenberg skrbel, da mostovi med Belo hišo in Kapitolom niso bili nikoli "v popravilu". Izvzeti je bilo treba samo mesece, ki so padli v volivne kampanje. Ko je Eisenhower prišel v Belo hišo, je našel v demokratih Rayburnu in Johnsonu uvidevne politike. Oba sta namreč manj nagajala Eisenhowerju kot republikanci sami. To je bila zlata doba sodelovanja med obema stebroma našega političnega sisstema.

Odnosi med Belo hišo in Kapitolom so se za kratek čas spremenili pod Kennedyjevim režimom. Kongres je Kennedyju rad nagajal, toda Kennedy je bil izvoljen s premajhno "večino", da bi mogel obračunavati s Kapitolom. Čakal je na nove volitve, ki jih ni dočakal, stiki med njim in Kongresom so pa ves čas šepali.

Ko je prišel Johnson v Belo hišo, je vse prišlo na stari tir. Johnson je predobro poznal Kongres, je imel tam prevelik vpliv, da bi naletel na večje ovire. Sicer jih pa tudi iskal ni. Gledal je, da je s senatorji in kongresniki dobro oral. Zato jim tudi ni zameril, ako so tupatam skakali čez ojnice. Kongres se je tega zavedal in šel Johnsonu na roke, kjer je le mogel.

To vse je pa minulo letošnje leto. Johnson je postal žrtev vietnamske vojne, za kar ne more nikogar kriviti. Njen potek je precej odločal sam, pri čemur pa ni imel svoje običajne sreče. Vse nezgode je hotel paralizirati s tem, da je deželo varoval pred vsemi bremeni, ki bi jih ji moral nalagati "v normalnih časih". Letošnjo pomlad so se mu pa vsi načrti izjalovili. Vietnamske vojne ni konec in ga še nihče ne vidi, stroški zanje rastejo in jih z rednimi dohodki ni mogoče kriti. Na drugi strani pa izdatki za "veliko narodno skupnost" postajajo večji in težji, vidnih uspehov od teh izdatkov pa še ni veliko.

In tako je dežela prišla kar mimogrede v precep: kako naj plača stroške za vietnamsko vojno in še za izdatke za socijalno politiko. Johnson je bil prisiljen, da predlaga nove davke. Tu se je njegova politična stavba začela podirati.

Stara konservativna koalicija republikancev in konservativnih južnih demokratov ni samo oživela, je postala celo aktivna in pridno izrablja in zlorablja svojo večino v predstavniškem domu. Začela je z uspehom sabotirati zakonodajno delo, obenem pa spodkopavati temelje Johnsonove politike.

Pri tem se je še pokazalo, da sedanji Konkres ni ravno preveč ploden v zakonodaji. Kongres je dobil v začetku zasedanja kakih 25 politično važnih zakonov. Od teh je prišlo skozi vsa glasovanja samo pet zakonov, vsi drugi še čakajo na svojo usodo. Tisti, ki poznajo razpoloženje v Kongresu pravijo, da bodo izglasovani le še vsi nakazilni zakoni, ker so potrebni za izvajanje proračunskega zakona, povrhu pa še zakon o starostnem zavarovanju. Vse drugo bi utegnilo obtičati v postopku in čakati na prihodnje leto. Vse to delo bi Kongres mogel opraviti do letošnjih jesenskih volitev, potem pa iti na počitnice.

Tako mislijo nekateri senatorji in kongresniki, ni daleč od takih misli tudi sam predsednik. Zdi se, da je tudi on obupal, da bi sedanje kongresno zasedanje moglo izglasovati še druge zakone. Seveda s tem še ni rečeno, da ne bi Kongresa priganjal k delu, posebno za nove davke, toda kdo ve, ali bo imel kaj uspeha.

Na drugi strani je Kongres postal pobuda za kritiko Johnsonove politike v Vietnamu. Vodilni v kritiki so pa ravno pristaši Johnsonove demokratske stranke, kar daje debati o Vietnamu še poseben pikanten značaj. Da strankin ugled pri tem trpi, ni dvoma. Škodo od tega pa utegnejo imeti prihodnje leto vsi demokratski kandidatje z Johnsonom na čelu. Ta položaj pa republikanci pridno izrabljajo. Skušajo podpirati Johnsonovo politiko ravno tam, kjer se Johnsonovi demokratski prijatelji napadajo. To zopet ni ravno normalno, zato pa gotovo Johnsonu v nadlegô.

Vseh teh skrbi se Johnson lahko znebi, ako pošlje senatorje in kongresnike čim preje na počitnice. Pri tem bo še lahko na tihem vtaknil v žep očitek Kongresu, da spada med najmanj sposobne za delo, kar jih je bilo po vojni. Tudi ta očitek mu lahko pride prav v prihodnjem letu, saj se politika lahko zasuče tako, da bodo demokratski kandidatje odvisni od njega, ne pa on od njih.

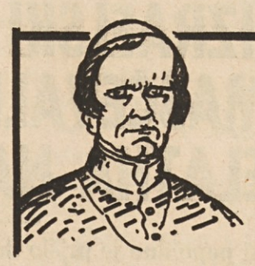

SLOMŠKOVE DROBTINICE

FATHER VARGA, VICEPOSTULATOR

CLEVELAND, O. — Pod zgornjo "glavo" ali "zaglavjem" boste odslej brali vesti o napredovanju beatifikacijskega procesa slovenskega svetniškega kandidata škofa Antona Martina Slomška. Tu bodo poročila Slomškove Zveze in Slomškovih krožkov. Od časa do časa se bodo verjetno prikradle pod ta "klobuk" tudi druge zanimivosti in novice.

Spodobi se, da se na tem mestu najprej zahvalim umetniku g. Fr. Goršetu, ki je narisal vinjeto za to zaglavje. Ker ni hotel plačila za to, mu bo gotovo Slomšek na drugi način povrnil. Daj Bog, da bi naš veliki umetnik, ki ga je pred kratkim nekdo lepo imenoval "pravi dragulj izseljenega slovenstva", še dolgo ustvarjal in bogatil slovensko umetnost.

Ime "DROBTINICE" sem povzel po Slomšku.

Ko je državna oblast Slomšku preprečila ustanovitev družbe za izdajanje dobrih slovenskih knjig, je mirno in vstrajno pripravil izdajo "Drobtinic". Ob novem letu 1846 je izšla prva številka.

"Drobtinice" so kmalu zaslovele po vsem Slovenskem in imajo neprecenljiv pomen za razvoj in prebujenje slovenskega ljudstva. "Brali so jih s slastjo po bornih kmečkih hišah kakor tudi v gosposkih domovih."

"Podam vam za novo leto nekoliko drobtinic duhovne hrane, ki so iz moje in tujih krušnic pobrane, da se ne izgubijo in ne potratijo, ampak ohranijo za vsakdanje potrebe", tako je napisal Slomšek za uvod k prvi številki.

Slomšek je znal pisati zanimivo, poučno in zelo poljudno. Zato bo na tem mestu včasih tudi kak spis iz "njegove krušnice".

Vem, da ljudje danes ne berejo radi. Izgovor je vedno in povsod isti: "Nimam časa za branje". Ljudem se vedno nekam mudi. Vedno smo v sili in hitimo, pa nas čas vseeno prehiteva. Vedno smo zadaj z delom.

Posebno dolgih časopisnih člankov se ljudje ogibljejo. Tako malo z očmi preletijo, da vedo "za kaj gre". Ubogi pisec članka se pa muči in pazi na besede in ločila kakor dijaki pri šolski nalogi. —

Vse to mi hodi po glavi, ko danes prvič pišem pod tem zaglavjem. Sklenil sem, da bom bolj kratek. Sicer se pa moje pero rado kar hitro utrudi, napravi piko in se ustavi kakor star fijakarski konj.

Včasih premišljujem, kaka peresa imajo pisci tistih dolgih časopisnih člankov. Kje so jih le kupili? Po moje mora biti v peresih vzrok za tiste dolge razvlečene članke, ki jih ljudje večinoma samo z očmi preletijo. Jaz sumim peresa, ki se ne morejo ustaviti. To sklepam iz tega, ker vem, da ima tudi dolgo, brezkončno govorenje svoj vzrok. Saj poznate ljudi, ki se jim jezik ne more ustaviti, ko so ga enkrat spravili v pogon. Posebno nežni spol dolžijo, da preveč govori. Tisti, ki so bolj "neolikani" celo rečejo, da preveč klepetajo. Toda se najdejo pogosto tudi med moškimi taki, ki se jim govorenje vleče v neskončnost. Ko sem bil v višji šoli smo imeli kolego, ki smo mu rekli "Kurja Čreva", ker ni bilo nikdar konca, ko je enkrat začel. Takrat še nisem vedel od česa to pride. Odkar sem slišal, kaj se je zgodilo nekemu dobremu župniku, vem kje tiči vzrok. Od takrat takih ljudi ne obsojam več in imam potrpljenje z njimi, ker vem, da niso sami krivi.

Vam bom povedal, kaj se je zgodilo.

Neki župnik je bil prestavljen na boljšo faro blizu mesta. Na nesrečo se je to zgodilo ravno v času, ko so mu zobje zelo nagajali. Hudo so ga boleli in zdravnik je odločil, da mora dati izdreti vse zobe, sicer bo njegovo zdravje resno ogroženo. Tako se je zgodilo, da je prišel na novo faro brez zob.

Prišla je prva nedelja in ljudje so radovedno čakali, kako se bo novi župnik predstavil in kak pridigar je. Toda novi župnik je opravil mašo brez pridike. Komentatorju je naročil naj bere tudi evangelij.

Na poti domov so ljudje govorili samo o novem župniku in polno je bilo kritike o njegovi ne-pridigi.

Prišla je druga nedelja. Ljudje so še bolj napeto čakali . . . Zgodilo se je isto.

Vse je godrnjalo, celo tisti, ki ne marajo pridig. Toda k župniku ni upal nobeden. Pritiskati so začeli na cerkvene odbornike in zahtevali, da gredo k škofu in zahtevajo drugega župnika. Začeli so celo pobirati podpise.

Odborniki so se zmenili, da se še isti večer zberejo pri odborniku Mežunu in se na "tajni" seji pomenijo kaj storiti v tem neprijetnem položaju. Če pri škofu ne bi uspeli in bi župnik zvedel, da so šli prosit za drugega, jim bo do smrti zameril. Potem bo konec njihove odborniške časti.

Stari Mežun je predlagal, da gredo k župniku in ga v zelo prijaznem tonu vprašajo, zakaj ne pridiga. Predlog je bil sprejet in drugi dan so dopovedovali novemu župniku, kako zelo radi ga imajo ljudje in da bi ga kar na rokah nosili, če bi še malo pridigal.

"Kako pa naj pridigam", je rekel župnik in na široko odprl usta ter s prstom pokazal na prazne čeljusti. "Poglejte, niti enega zoba nimam."

Odborniki so se spogledali. Stari Mežun je takoj začel z reševanjem problema. "Eh, gospod župnik, če je samo to vzrok, temu se bo dalo hitro pomagati. Moja žena je tudi vse zobe zgubila, zato hodi v mesto k zobozdravniku. Ravno jutri se zopet peljeva. Prosim lepo, prisedite še Vi. Zelo dober zobar je to. Precej v letih je že, pa zato bolj izkušen. Ti mladi še nimajo izkušenj in se samo učijo na svojih pacijentih. Zobe sicer naredijo lepe, toda kaj ko jih ljudje namesto v ustih nosijo v žepu ali pa hranijo v nočni omarici. Pridite jutri z nama in videli boste, da Vam bo hitro naredil in dobro."

Drugo jutro se je Mežunova kočija ustavila pred župniščem in župnik je prisedal. Mežunova žena in župnik sta si celo pot dopovedovala, kako nerodno je človeku in kako težko je govoriti, če nima zob. Mežun sploh do besede ni prišel, zato je kar naprej vlekel svojo pipo.

Ko so se tretji teden vračali od zobozdravnika, sta imela oba, župnik in odbornikova žena nove zobe. Župnik je tožil, da so mu malo "pretesni" in da ga malo držijo. Povedali so mu, da se bodo s časom vlegli po čeljustih.

Drugi dan je bila zopet nedelja. Župnik se je smehljal ko je med mašo šel na prižnico. Z močnim glasom je začel in pridigal. Pridigal in pridigal več kot dobre pol ure. — Domov grede so nekateri godrnjali, da je bilo predolgo.

Prišla je naslednja nedelja in župnik je zopet pridigal. To pot je pridigal že več kot eno uro. Ljudje so se obrnili na odbornike in jih prosili, naj nekaj ukrenejo. "Prejšnji gospod so pridigali 15 minut, pa so dosti povedali. Če bodo pridige tako dolge, bo cerkev prazna."

Odbornik Mežun je stopil k župniku, sedaj sta bila že dobra prijatelja in mu povedal, kaj ljudje govorijo in kako so nejevoljni.

"Veš Mežun, jaz sem vedno imel pred očmi, da imajo ljudje radi dolgo klobaso in kratko pridigo. Tega sem se tudi držal. Kar vprašaj moje prejšnje farane. Toda tokrat si ne morem pomagati. Ko začnem pridigati, ne morem nehati. Jezik se mi kar naprej vrti in ust ne morem zapreti, da bi ga ustavil. Odkar imam te nove zobe, se mi tako godi. Tudi gospodinja mi je že parkrat rekla, da skoz govorim in da ona ne pride več do besede."

Sedaj se je Mežunu posvetilo. "Veste kaj gospod župnik? Z mojo staro je pa ravno narobe. Kar ima nove zobe v svojih žnablah, je zelo molčeča. To ni bila njena navada. Res mora biti nekaj z novimi zobmi narobe. Zjutraj se bom ustavil pri Vas in gremo k zobozdravniku".

Drugo jutro že na vse zgodaj so bili vsi trije pri starem zobozdravniku. Oba sta morala vzeti nove zobe iz ust in ko jih je zdravnik pogledal je najprej narahlo zaklel, nato se udaril po čelu in začel: "Lepo prosim, da mi oprostita. To se mi še ni zgodilo, pa sem že 50 let v tem poslu. Zamenjal sem Vajne zobe in Vi gospod župnik ste imeli ženske zobe, Mežunovka pa tiste, ki sem jih za Vas naredil — Ja, tako je če je človek star. Vse gre narobe."

Veseli so se peljali domov in Mežunovka je imela zopet glavno besedo. Dogovorili se se, da ne bodo nikomur povedali "nesreče", ker so ljudje hudomušni in bi cela fara govorila o tem in se smejala.

Odslej je župnik zopet kratko in jedrnato pridigal. Pri Mežunovih je pa šlo naprej po starem. Mežun je dostikrat potožil, da bi bilo bolje enkrat na teden poslušati eno uro dolgo pridigo, kakor sedem dni na teden poslušati več ur dolge pridige svoje žene.

Vidite sedaj, kje je vzrok, da nekateri preveč govorijo? Upam, da jih boste razumeli in imeli potrpljenje z njimi.

Sedaj šele opažam, da novo pero, ki sem ga kupil za to "zaglavje", kar naprej teče in se ne ustavi. Ga bom nesel nazaj in zamenjal za "krajše". Za tokrat pa oprostite.

—o—

Zabavni večer pri Mariji Vnebovzeti

CLEVELAND, O. — Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete vabi v soboto, 28. oktobra, na kartno zabavo in prodajo peciva. Začetek ob pol osmih. Članice lepo prosimo, da bi doma pripravile kaj domačega peciva in ga prinesle v soboto od devetih dopoldne dalje v šolsko dvorano. Priporočamo se tudi za kako darilo.

Vse farane in prijatelje prisrčno vabimo, pridite in obiščite nas, poveselite se z nami. S svojim obiskom boste dali korajžo za nadaljevanje dela in podprli cerkveno društvo, ki se resnično trudi za lepoto cerkve, da bi bila ta čim preje plačana in našemu župniku s tem odvzeta velika skrb.

Vstopnina je le $1! Boste videli, kaj se vse dobi za en dolar. Vstopnice so naprodaj pri odbornicah društva, na prodaj pa bodo tudi pri vratih ob vhodu v dvorano.

Pridite zagotovo, pričakujemo vas! Na svidenje!

I. K., *tajnica.*

—o—

Spomin na mrtve junake je še živ in iskren!

CLEVELAND, O. — V prejšnjem tednu sem brala v Ameriški domovini dopis g. Osovnika iz New Yorka, v katerem tako lepo piše o Orlovem vrhu na Slovenski pristavi. Dobro bi bilo, da bi ta dopis še vsi enkrat prebrali in se po njegovih nasvetih tudi ravnali. V dokaz, da je še precej plemenitih ljudi med nami, bom navedla darove in imena tistih, ki so se moji prošnji za olepšavo Orlovega vrha tako velikodušno odzvali.

Nabirka pri litanijah ob priliki blagoslovitve slike škofa Gregirija Rožmana je dala $67.02. Najdenih v koledarju Ave Marije v Lobetovi knjižnici $20.00, v nabiralniku za lučke $19.45. Po $10.00 so darovali: neimenovana, g. in ga. Jože Dovjak, po $5.00 Frank Dejak, Jože Kristanc, g. in ga. Jaklič, g. in ga. Burjes, neimenovana, neimenovana, neimenovana; $4.73 g. J. Juhant, po $4.00, Miss Viki in Josi Hočevar, g. John Knific; po $3.00 g. Frank Strukelj, družina Žnidaršič, družina Janežič; $2.75 neimenovana, $7.75 neimenovani, po $2.00 ga. J. Smolič, g. in ga. Frank Majer, g. Vili Bitenc, g. V. Zadnikar, g. Jože Vrtačnik, g. M. Resman. Dve lipi sta kupila in posadila g. in ga. J. Prosen, dve pa g. in ga. Burjes. Grmičevje, borovčke in cvetlice so darovali: G. Frank Stepek, g. Peter Trpin, družina Lekšan, družina Ivan Hočevar, g. in ga. Debelak, družina Vidergar, družina L. Petelin, ga. Rezka Župančič, ga. F. Tomšič, cvetličarna Starc in Jimmy Slapnik. Neimenovana gospa je darovala vse cvetlice za gredo, ki je v obliki srca pod kapelico. Oltarni prt je bil tudi darovan po neimenovani. Za denar, ki smo ga nabrali, smo kupili kosilnico za $140.00, plačali rože in malenkost ga je še ostalo za drugo leto.

Vsem, ki so darovali in pomagali, da je vzcvetelo toliko cvetja na tem svetem kraju, so mrtvi junaki gotovo najbolj hvaležni. Marija z Jezuščkom v naročju je bila pa vesela vseh obiskovalcev in gorečih molitev. Vendar s tem, kar smo letos storili, ne bodimo zadovoljni. Pomislimo, kako bomo naredili Orlov vrh še lepši. Z iskrenostjo v duši, misli in srcu bodimo plemeniti drug do drugega in dokažimo, da je spomin na naše mrtve brate še živ.

Tončka Urankar

—o—

Zahvala torontskim igralcem

NEW YORK, N.Y. — Z veseljem in z zadoščenjem sporočamo, da je v soboto, 14. t.m. pri Sv. Cirilu no Osmi v New Yorku Brunškova igralska družina iz Toronta odlično odigrala napovedano igro PREISKAVA. Igralci so s svojim uglajenim nastopom na našem odru gledalce takoj osvojili in jih držali v napetosti cele tri ure. Koncentracija in napetost gledalcev je ob razvoju igre rastla od dejanja do dejanja in dosegla višek v zadnjem dejanju ob končnem, srečnem razpletu.

Na tem mestu bodi izrečena najlepša zahvala vsem igralcem, ki so se potrudili priti k nam iz daljnega Toronta in nam naredili tako lep kulturni večer, da ga dolgo ne bomo pozabili in, ki bo kot tak šel v zgodovino kulturnega življenja newyorških Slovencev. Zahvala gre predvsem režiserju g. Stanetu Brunšku, njegovi gospe Zini, g. L. Oražmu, g. Torkarju ter gčni. Anici Ocvirk, (kot šepetavka). Dalje g. Karlu Klesinu za izvršitev učinkovite kuliserije ter obema slikarjema gg. Jožetu Vodlanu in Miru Župančiču, ki sta pri tem delu pridno pomagala. Končno bodi izrečena iskrena hvala vsem delavcem, ki so kakorkoli prispevali k lepemu uspehu nepozabnega večera: vsekakor pa tudi vsem našim zavednim rojakom, ki so do kraja napolnili našo dvorano.

Torontskim igralcem pa kličem na svidenje!

Fr. Richard Rogan ofm.

POZOR: — V zadnjem pismu faranom sem napačno sporočil dan VINSKE TRGATVE. Vinska trgatev bo prihodnjo soboto, 28. oktobra, ne pa 28. novembra.

—o—

Vesti iz Slovenije

Odposlanec Sv. sedeža na obisku v Slovenj Gradcu in v Mariboru

Nadškof Mario CAGNA, odposlanec Sv. sedeža za Jugoslavijo, je 2. okt. tl. v spremstvu gen. vikarja ljubljanske nadškofije dr. Stanka Leniča in nekaterih drugih ljubljanskih duhovnikov obiskal Slovenj Gradec. Najprej se je ustavil v župnišču, kjer ga je pozdravil župnik in dekan Jak. Soklič. Po ogledu Sokličevega muzeja in obeh cerkva je obiskal s svojim spremstvom in domačima duhovnikoma mednarodno razstavo "Mir, Humanost in Prijateljstvo", ki je odprta v Slovenj Gradcu že od decembra lanskega leta in jo je obiskalo doslej že blizu 80.000 ljudi. Pred začetkom ogleda je ravnatelj umetnostnega paviljona prof. K. Pečko izrazil veselje, da je obiskal razstavo zastopnik papeža Pavla VI., ki se tako zelo zavzema za ustvaritev idej, ki navdihujejo to razstavo. Prof. Pečko je vodil nato gosta in spremstvo po razstavnih prostorih in razlagal namen razstave v celoti in smisel posameznih umetniških del. Po ogledu se je papežev odposlanec zahvalil za prisrčen sprejem, izrazil občudovanje nad veličastno razstavo in čestital Slovenjgradčanom k njihovi podjetnosti." Razstava je kraju res v čast", je rekel. "Razstava govori o miru, za katerega moramo vsi složno delati. Namen razstave je popolnoma uspel. Upam, da bom spet kmalu obiskal vaš kraj." — Ob slovesu je izročil ravnatelj Pečko visokemu gostu v spomin knjigo "Slovensko slikarstvo".

Iz Slovenjgradca je odpotoval apostolski odposlanec v Maribor, kjer je ostal en dan. V spremstvu mariborskega škofa dr. M. Držečnika je 3. okt. obiskal razstavo baročnega kiparstva na Slovenskem Štajerskem, ki jo je razkazal gostom dr. Sergej Vrišer, ravnatelj pokrajinskega muzeja v Mariboru. Po ogledu je papeški odposlanec tudi tu čestital prirediteljem razstave in dejal, da je dobil tako v Slovenjgradcu kot v Mariboru najlepše vtise o Sloveniji in njeni umetnosti.

—o—

Največ snega

NEW YORK, N.Y. — V mestu New Yorku so doslej dobili največ snega 26. in 27. decembra 1947. V teku 24 ur je padlo 25.8 palcev mokrega snega.

Maks Metzger:

Monika potuje na Madagaskar

To je bilo Mananjary, pristaniško mesto, ki pa niti ni mesto niti nima pristana. O belih marmornih stopnicah in zlatih kupolah ni bilo govora, namesto njih so se podili dobrovoljni prašički, ki so bili v Monikino presenečenje črni kot zamorci, složno s trumo rjavih otrok po nizki vodi ob rečnem bregu. Ne, prav nič ni bilo videti, da bi bil človek tu nekaj, kar bi uživalo posebno spoštovanje. V vodo je bilo zabitih nekaj kolov, čolnarji so skočili v vodo in pritrdili čoln z vrvjo. Potem je pribredel Rasuelina k Moniki, se postavil s hrbtom proti čolnu in dvignil roke. "Skoči!" je rekel v svoji svojevrstni francoščini, čigar južnjaški poganjki so skoraj prebohotili nordijsko deblo, a Monika ga je že izvrstno razumela, če kdaj ni razumela njegovih besedi, potem je vselej razumela njegove roke in oči, ki jih je znal izredno živahno rabiti. Skočila je na njegove rame, se z rokama oprijela njegove kodraste glave in na ta način stopila rahlo in varno na toli zaželena malgaška tla. Atek je sledil za njo na hrbtu orjaškega krmarja.

Skupina domačinov in Evropejcev jih je pričakovala. Malgaško ženstvo je stegovalo vratove in se prerekalo, ali je Monika v svoji skavtski obleki vehivavy ali lenilahy — ženičica ali možiček. Pri njih pa glede tega ni bilo dvoma. Nosile so krilca iz slame, katera so stala kakor krinoline daleč od bokov stran in nad njima tako kratke životke, da so segali prav od vratu komaj prek prsi — od tod pa do krila so bile gole. Trebuščki, ki so jih na ta način brez vsake zadrege razkazovale, so bili pri mladih gladki, pri starih nagubani. Atek je pripomnil, da se nikomur ni treba sramovati svojega telesa — če bi med ljudmi postalo kdaj moderno, da bi razkazovali svoja srca prav tako odkrito kot malgaške dame svoje trebuščke, potem bi bilo na svetu mnogo bolje.

Tudi Evropejci so bili tu — v zapetih belih oblekah in s trdimi tropskimi čeladami na glavi. Oni se zdaleč niso ujemali tako lepo s pokrajino kot čolnarji in njih žene. Oni pač niso bili našli življenjskega ritma, ki spada sem. Niso razumeli živeti tako, kot zahteva Madagaskar, ampak so skušali živeti, kot so sami hoteli. Taki ljudje zgorijo v soncu, ki budi krog njih tisočero življenj. Postanejo mlahavi, trudni in žalostni. Sovražijo to deželo in dežela sovraži nje. A dežela je močnejša in čim bolj hrepene od nje stran, tem prej jih zaseže. Sipina in gozd sta bila že mnoge pogoltnila in jih za večno vzela v svoje naročje.

Medtem so čolnarji izložili prtljago. Štirje dobri tovariši R. O. 1 do M. O. 4 so stali skrbno zloženi z obema vrečama na pesku in temnook carinik je hodil okoli njih in jih ogledoval z vseh strani. Ko je zvedel, da je dr. Ozvald prirodoslovec, ga je prijazno pozdravil in prtljage sploh ni preiskal. Ljudje, ki služijo znanosti ali umetnosti, uživajo po vsem svetu zaupanje. Ko je atek vprašal, kje se moreš v Mananjaryju nastaniti, je pokazal ponosno na neko hišo na sipini in dejal: "V grand hotelu!" Monika je bila hudo razočarana. Kdaj bosta že končno stanovala z lastno mizo in posteljo pod drevesom z makiji? Rasuelina je prevzel vodstvo in nekaj mornarjev je sledilo. Vsak je nesel kovčeg ali vrečo na glavi. Kljub bremenu so stopali tako lahko in hitro skozi globoki pesek, da sta jih tujca komaj dohajala.

Grand hotel je obstajal v ogromni strehi, pod katero so predstavljale stene iz desk nekaj hiši podobnega. Toda stene niso segale do strehe. Videti je bil kot škatla z dvignjenim pokrovom. Ko pa si bil notri, si videl, da je bilo dobro tako: veter je vel pod pokrovom skozi in delal škatlo hladno. To je bila glavna stvar, kajti v tropskih krajih ne zidajo kakor pri nas hiše kot zaščito proti mrazu, ampak v obrambo proti vročini. Proti morski strani je segala streha prek prostorne verande. Mnoge mize in stoli so kazali, da je bil šele tu pravi hotel. Senca, veter, gramofon in ob steni visoka polica, polna steklenic v vseh mavričnih barvah — videti je bilo, da je gostilničar dobro vedel, kaj je človeku treba, in to je dobil pri njem, nič več in nič manj. Da, tukaj si lahko sedel in sanjal o boulevardu, o Champs elysees in o Boulognskem gozdiču. V Mananjaryju pač ni bilo Francoza— in vseh je bilo tu najmanj sto— ki bi ne bil dal vsega 1800 km dolgega in kakih 100 km širokega malgaškega pragozda za najmanjši košček Boulognskega gozdiča. Mavrične steklenice so bile najkrajša pot k sanjskim rajskim poljanam njegovega hrepenenja.

Ostali prostori hotela so se osamosvojili. Na eni strani je vzbujala zakajena bajta iz pločevine z dimnikom domnevo, da služi kot kuhinja, medtem ko je bil videti na drugi strani podolgovat skedenj s štirimi odprtimi vrati kot garaža. A v njem ni bilo avtomobilov, temveč ona vozila iz zarjavelega železa in mrež proti moskitom, v katerih se tukaj pelješ od večera v jutro z vmesno popoldansko vožnjo. "Chambres" je stalo zapisano — sobe za tujce. Prijavila jih je žival, ki je imela levjo glavo in podganji rep. Zalajala je dvakrat, ne da bi se dvignila s stopnice, na kateri je bila postrani zleknjena, z iztegnjenimi tacami, jezik pa ji je visel dol do druge stopnice.

Po lajanju, ki ga je podkrepil Rasuelina z energičnim: "He, la bas." je zavladala na verandi tišina. Poprej se je bil namreč od tam razlegal šum, o katerem je Monika menila, da je odboj valov, ko pa se je nenadno prelomil kot odžagana veja in po premoru zopet žvižganje nadaljeval, ji je bilo jasno, da je to oni šum, ki tako rad nastane, če kdo v spanju ne zapre ust.

Zbor čolnarjev: "He la bas! — he la bas!"

Veranda: "Šššš — fuit, ššš — fuit!"

Prijava: "Hav, hav!"

Puran: "Oh kokokokok —pfft — kokok — pfft!"

Atek: "Podjetje, zbudi se!"

Veranda: "Ffua — ua — —oh mon dieu! — qui esla?" (oh, Bože moj — kdo je tu?)

Zbor čolnarjev: "Tonga Vazaha — tonga Vazaha!" (Evropejci so dospeli!)

Veranda: "Ua — mon dieu — aspette un morceau! Moi voila!" (Oh, Bože moj — majčkeno počakajte — saj sem že tu!)

Koničasta tropska čelada se je prikazala nad ograjo, a to je bilo tudi edino, kar je bilo koničastega. Vse drugo je bilo izrazito okroglo. Ko se je razrasla prikazen v nenavadno višino in širino, so spoznali, da je to dama v prosto padajoči beli obleki, ki bi jo doma imenovali kratkomalo nočno srajco. Rasuelina je poln občudovanja prišepetal atku, da je to sama madame Kasilda Perandorge, lastnica "grand hotela". "Bonjour, madame," je atek vljudno pozdravil, "upam da ste se dobro spočili."

(Dalje prihodnjič)

Pennsylvanski prepihi

(Poroča Majk)

PITTSBURGH, Penna.—Življenje vseh raznih ljudi je zanimivo. To po vsem svetu. Neglede kako številen je kak narod, ali kako majhen in maloštevilen, vsak ima nekaj zelo vrednih zanimivosti, ki veliko pomenijo.

Do zgorajšnjega mnenja sem prišel, ko sem predkratkem srečal nekaj svojih starih znancev, tam v bližini Bridgevilla. Moja boljša polovica Kata ima tam blizu v nekem zavodu za starostne ljudi daljno sorodnico. Tožijo vsi, da zavodi vedno zvišujejo cene za stanovanje in hrano. Zvišavanje cen čutimo tudi drugi, saj gre vse navzgor. Kam bo to prišlo, če bo šlo tako naprej. Dolarčki, če jih kdo ima kaj malega na strani, hitro izginejo — kaj potem?

Kraji tam okrog so se tudi spremenili, kakor drugje. Včasih same male skromne kajže, zdaj pa je več in več modernih hiš.

Bridgeville je južno zapadno od Pittsburgha. Nekdaj živahna slovenska naselbina, ko so stari naseljenci tod še živeli. Bili so največ premogarji, ki so si služili po premogokopih.

Tu je fara sv. Barbare, katero je ustanovil okrog leta 1894 slovenski duhovnik pok. č. g. Jožef Zalokar, ki je obiskoval in misijonaril med našimi rojaki po vsej zapadni Penni. Da je dobila fara sv. Barbaro za patrono, je najbrže radi tega, ker so bivali tod največ premogarji tiste čase in sv. Barbara je zaščitnica premogarjev in rudarjev. Župnik Zalokar je župnikoval tu do njegove smrti. Za njim je bil tu nekaj časa č. g. Tušek, za tem pa je postal župnik te fare pokojni č. g. Albin Moder, rodom iz Trebnjega na Dolenjskem, pozneje je bival v Novem mestu in Ljubljani. Za duhovnika je bil po posvečen v St. Paulu, Minnesota. Tu je župnikoval do njegove smrti leta 1937.

Da je bilo tu nekdaj dosti naših rojakov pričajo zlasti tudi grobovi na farnem pokopališču. Mnogo slovenskih imen je vklesanih v nagrobne kamne in plošče. Mladi potomci prvih naseljencev so se razkropili v druge kraje za delom in službami. Jih je še dosti po teh krajih, le seveda toliko niso znani v naši javnosti, kakor so bili njihovi roditelji. Mladi, zlasti dekleta so se mnoga poročila z drugorodnimi fanti in možmi, nekateri so pa tudi tu in tam imena spremenili in po imenih jih težko spoznaš, če so Slovenci. Tako je več ali manj tudi drugod, kakor slišim večkrat praviti.

Dejstvo pa je, da so naši slovenski ljudje veliko prispevali k vsestranskemu napredku mnogih krajev tod po zapadni Pennsylvaniji. Tudi zdaj še mnogo delajo marsikje.

* DRUGE ZADEVE, ZLASTI POLITIČNIH je tudi med nami in tod okrog nas vse polno. Iz državne prestolnice Harrisburga čujemo dan za dnem, kako se trudijo, da bi prišli do novih davčnih virov. Denarja je vedno premalo za to in ono, zato davke zvišujejo. Državni proračun naše države znaša malo manj kakor dva bilijona dolarjev. Da se bo to zbralo, bo treba precej zvišati davke. Nekaj so jih že, nekaj jih še bodo. Davčni strokovnjaki, ki se bavijo s temi finančnimi težavami so predlagali zbornici obdavčitev celo zavarovalninskih podpor. To je, da prejemki za zavarovalnine naj bi bile obdavčene po 1%. Na listi je še cela vrsta drugih predmetov, katere priporočajo za obdavčitev.

Ko smo zadnjič na Butlerju sedeli za baro pri Mattu, smo o tem glasno razpravljali in končno se je Matt oglasil in dejal: "Fantje, zapomnite si, predno bo par let bodo naložili davke celo na hlačne knofe!"

Neki gost mu je odgovoril: "Knofi pri hlačah so že obdavčeni. Le pojdi tam le v "Dime store" pa jih kupi par, pa boš videl, če ti ne bodo zaračunali nekaj za davke k vsoti!"

Matt se je popraskal po glavi: "Saj imaš prav! Bogme, knofi so že obdavčeni. Pa pasovi in naramnice tudi. Gospodje v Harrisburgu dobro vedo, da tega se ne da bojkotirati. Brez knofov, pasov in naramnic bi morali nositi in držati hlače z rokami. Kako bi pa gost v takem stanju mogel piti? Če bi segel po glažu, bi moral hlače spustiti in te bi mu zdrknile doli na pete in zgledalo bi, kakor premikanje zastorov na kakem odru."

Mattu smo se vsi krohotali in smejali, da so se naša grla sušila in smo vsak še po en par vrčkov piva naročili. Matt se je pa tudi smejal, češ, dobro sem jim kazal . . .

Tako zbijamo šale na račun davkov, pomaga pa nič. Ko bodo prišli računi za iste bo veljal rek: Plati in šuti, če ne pridemo z bobnom po davke!

* BOLJŠEGA "DOBREGA STRICA" NI NA SVETU, kakor je naš dobri Stric Sam, bi človek rekel in to kar upravičeno, ko čuje, kako naš dobri stric po vsem svetu podpira to in ono, narodom vseh vrst brani domačije in kuče, itd. Ampak! Za vsakim grmom in vogalam se pa ne pusti, da bi ga razni gotove vrste "poštenjakoviči" frnažili in goljufali. To pove vest, ki sem jo pred kratkim čital v našem "Pitts Pressu". Kaj pove?

O bivšem policijskem uradniku L. J. Maloney, kateri je bil obtožen, da je prejel okrog $645,000,00 podkupnine, pravijo, da ga je federalna vlada opozorila, da mora od tistih "prejemkov in zaslužkov" zdaj plačati okrog pol milijona dolarjev dohodninskega davka.

Maloney seveda ugovarja temu, se po njegovo opravičuje in pravijo, da to zadevo bo reševala porota enkrat prihodnje leto.

Po raznih krajih naših Z. D. se večkrat čuje in slišij take podobne vesti. Ali ne stavijo taki slučaji pred človeka vprašanje: Je li še kaj poštenih ljudi na svetu?

* * *

* ENO, DVE ZA KRATEK ČAS:

— *Adam in Eva.* — A: "Ko sta Adam in Eva že nekaj časa zadovoljno živela v raju, je Adam nekega dne izginil in se vrnil k Evi še le čez štiri dni. Kaj mislite, da je storila prebrisana Eva?"

B: "Ne vem!"

A: "Preštela je Adamu rebra!"

* * *

— *Tvoja žena"* — Šestletni Mihec je v kuhinji nekaj prevrnil, zakar mu je mamica navila ušesa. Ves razgret je stekel dečko v sobo, kjer ga je očka iznenaden vprašal: "Kaj pa je spet bilo?"

"Oh, nič, v kuhinji sva se s tvojo ženo nekaj sprla," je menil mali Mihec.

* * *

— Evo, zopet nekaj od nas, da boste znali da Stari Majk še diha. Obenem vsem tople slovenske pozdrave od,

Starega Majka

Kongoški najemniki nočejo oditi v Evropo

BUKAWU, Kongo — Ko so v Kongu zvedeli, da se je Mednarodni Rdeči križ odločil, da prepelje kongoške najemnike, ki jih vodi Schramme, v Evropo, so upali, da bo v vzhodnem delu dežele kmalu zavladal stari mir in red. Pa ni, kongoški najemniki so se utaborili v okolici Bukawu in se ne ganejo. Jih je sedaj le še okoli 130, z njimi je pa še kakih 900 orožnikov iz nekdanje province Katange. Oženjeni imajo s seboj tudi družine, tako, da se nahaja danes v taborišču okoli 2000 ljudi, ki pa ne mislijo na nobene vojaške operacije.

Pa vendar nočejo v Evropo, akoravno jim Rdeči križ ponuja prevoz. Z odhodom iz Afrike je namreč zvezana še cela vrsta drugih problemov, ki jih najemniki nočejo reševati šele takrat, ko bodo v Evropi. Treba je poskrbeti za varnost katanških orožnikov, treba je urediti prenos premoženja v Evropo, treba je vnovčiti premoženje, kar ga imajo v Kongu. Mobutu je res obljubil Rdečemu križu, da bo vse to lepo uredil. Nesreča je pa v tem, da Mobutujevi besedi verjame le Rdeči križ, ne pa Schramme s svojimi najemniki.

Sicer se pa najemnikom ne godi ravno slabo. Niso lačni, pa tudi za varnost jim ni treba posebno skrbeti. V njihovi bližini se sicer nahaja "kakih 7,000" Mobutujevih vojakov, toda ti jim niso nevarni. Ravno narobe: kadar najemniki rabijo hrano, orožje, municijo itd., gredo kar k Mobutujevim četam in tam naberejo, kar jim je treba. Ne plačajo seveda ničesar. Mobutajevi vojaki so zadovoljni, da jih najemniki drugače pustijo pri miru.

Torej svojevrstna idila, morda pred viharjem?

Rafinerije nočejo boljših avtomobilov

WASHINGTON, D.C. — Našim naftnim magnatom nič kaj ne diši akcija federalne uprave, da je treba zboljšati avtomobile. Pri tem se seveda ne brigajo za modernizacijo avtomobilov, kjer pridejo v poštev kovine. Hudo jih pa na primer zanima vprašanje, kako zmanjšati rabo bencina. Na tem področju ne želijo nobenega napredka in so v stalnem sporu z avtomobilskimi tovarnami, ki hočejo od leta do leta boljše kvalitete bencina. Isto velja naravno za mazilna olja.

Naftni magnatje tudi iščejo pota, kako bi zavrli akcijo za čistejši zrak. Za onesnažen zrak pa je velika odgovornost tudi na motorjih vseh vrst, posebno avtomobilskih, ki jih je največ v obratovanju. Zato pritiskajo magnatje na federalno upravo, naj nikar ne sitnari in zahteva zmanjšanja izpuha tako pri rabi bencina, kot pri rabi gorilnega olja za tovornjake. Za zboljšanje bencina in gorilnih olj se najbolj žene Ford, zato je pa ta kompanija tudi najbolj zaposlena s trenji z rafinerijami in njihovimi lastniki.

Tako je prišlo do smešnega položaja: dočim avtomobilske tovarne ne oporekajo federalnim predpisom o zboljšanju voz, se proti temu oglašajo rafinerije. Kot da bi naftni baroni že tako ne zaslužili dosti pri izrednih davčnih popustih!

• **Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglas v Ameriški Domovini!**

Napad na Elath svarilo Amerikancem v Vietnamu

WASHINGTON, D.C. — Nekateri diplomati iz Vzhodne Evrope, ki trdijo, da so Egipčani uporabili za napad na izraelski rušilec Elath preteklo soboto ruske rakete Styx, ki so sposobne ponesti do 25 milj daleč 1000 funtov težko bombo z navadnim ali pa atomskim raztrelivom, govore, da so Rusi poslali te vrste rakete že tudi v Severni Vietnam za rabo proti Ameriški sedmi floti v Tonkinškem zalivu

Napad na rušilec Elath je pokazal uspešnost teh raket, ki so nameščene na bojnih čolnih ruskega izdelka z obsegom 160 ton.

Izraelci trdijo, da so morali biti pri napadu na Elath navzoči ruski strokovnjaki, ker ni verjetno, da bi se egiptovski mornarji tako naglo naučili uporabljati to dosti komplicirano orožje, ki ga vodi do cilja radar.

MALI OGLASI

Stanovanji v najem na E. 61 St. blizu Sv. Vida

Čisto 3-sobno stanovanje, zgoraj, za $36.50.

5-sobno stanovanje v "duplex" hiši. Kličite FA 1-3204.

(x)

V najem

Oddamo 5 sob blizu Eaton Axle ali Fisher Body. Kličite pred poldnem 681-6668 ali popoldne 291-1395. (207)

Ženske dobijo delo

Natakarica

Delo dobi natakarica od 4. pop. do polnoči v ponedeljek in skozi do sobote. Dobra plača. Oglasite se po 2. uri v Joe Ells bar, 13233 Superior. (206)

Moški dobijo delo

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

8784 E. 78 St. 341-1700

A Subsidiary of PNEUMO-DYNAMICS Corp.

MACHINISTS

TO WORK ON AERO SPACE MISSILE and Aircraft Components

KELLER - HYDROTEL

Contouring and profiling Machines

HORIZONTAL BORING MILLS

TURRET LATHES

GAP TURRET LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL CONTROLLED MACHINES

DOBRA PLAČA OD URE IN DRUGE UGODNOSTI

Predstavite se osebno od 8.15 dop. do 5. pop. ali kličite 341-1700 za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer

(206)

RAZSTAVE OBLEKE V MOSKVI — Rusinje se gnetejo okoli oblek na Ameriški razstavi v Moskvi. Le katera ne bi bila rada lepa? Pa naj bo že Amerikanka ali Rusinja?

Rotijin Blaže

(Spisal Pavel Perko.)

Nedelja je bila pred durmi, nedelja. Kdo ne ve, da je nedelja na kmetih prost dan, dan, ko se delavni človek oddahne in odpočije, nikar da bi se mučil in trudil po nepotrebnem.

"In vendar — kaj ko bi prišlo Posečniku na misel, da bi mi tudi v soboto zvečer rekel kakor po navadi: "Ženi!" Ali bi gnal!"

Blaže je bil v zadregi sam pred seboj.

"Ali bi gnal?"

"Ne!"

Ne, v nedeljo pa ne — ta sklep je bil tako trden in gotov kot ne vem kaj. V nedeljo pa ne, če tudi bi imela priti s Posečnikom popolnoma navzkriž. Ne! — In kakor nekaka svojeglavnost se je hotela lotiti Blažeta.

Pa ravno to nedeljo naj bi pasel? Hm! Ravno to nedeljo, ko ga je imel obiskati Petelinov Tinče. Petelinov Tinče je bil kupil zadnjo nedeljo na loškem semnju harmoniko — harmoniko na tri glase. S to harmoniko bo prišel v nedeljo popoldne k Muretu v gore, da ga bo Muretov Andrejček učil gosti. Med potjo pa se bo Tinče oglasil pri Blažetu in vzel tudi njega s seboj. In potem se bodo učili pri Muretu... Hej, saj sta se dogovorila s Tinčetom, da bo tako!

In da bi tako priliko zamudil? Da bi besedo prelomil Posečniku na ljubo?

"Ne!"

Kakor rečeno, Blažetov sklep je bil trden in gotov.

Toda ko je prišel sobote večer, kaj mislite, da je bilo tedaj iz vseh Blažetovih sklepov in naklepov? Nič! Posečnik ga je naprosil kakor po navadi: "Ali boš—?" in Blaže mu je odgovoril kakor po navadi: "Bom—!"

In drugi dan — lep dan je bil; v nedeljo popoldne — je res gnal, jezen sam nase.

"Morebiti me pa obišče Tinče na planinici." Ta misel je bila edina, ki je Blažetu hladila jezo in pobitost.

Toda žal, varalo ga je!

Petelinov Tinče je sicer prišel, toda kako!

Pozno popoldne je že bilo. Blaže je ležal pod orehom in gledal po senožeti. Na enkrat se pokaže nekdo vrh grebena. Bil je Tinče s harmoniko. Blaže ga je spoznal takoj.

"Tinče, Tinče, pojdi doli!"

Tudi Tinče ga je zapazil. In kaj je storil Tinče? Razkoračil se je na robu senožeti, si položil obe dlani na lice, da bi se bolje čulo, in je zavpil nad Blažetom:

"Pastir!"

Ali ni bil ta glas zaničljiv? Ali ni donelo to porogljivo? Vendar Blaže še ni obupal.

"Tinče, ali greš k Muretu?"

Tinče pa se je namesto odgovora zopet razkoračil in zavpil še bolj glasno in še bolj porogljivo:

"Pastir!"

In potem je izginil za ovinkom, ne da bi se bil ozrl vsaj enkrat po Blažetu...

Blaže pa — ta je ostal sam, tako sam s svojimi mislimi, s svojo jezo in s svojo pobitostjo!

Pastir. — Kako porogljivo mu je donel še vedno ta glas. Pastir... Sedaj je začutil na sebi vso težo te usodepolne besede. Sedaj mu je kar v hipu stopilo jasno pred oči, kar mu je dotlej le temno, a vendar težko kakor mora ležalo na duši... Posečnik mu krati svobodo, ko ga tako-le po sili vklepa v pastirske spone. In on se mu vda in trpi vse, vse. Zato se mu pa že roga vsakdo in ga prezira.

Blažetu je bilo vse to tako jasno, tako gotovo in dognano!

Vstal je in začel hoditi s širokimi koraki po pašniku. Obstal je takoj zopet in srpo zrl po senožeti. Vrelo mu je v duši. Jezil bi se bil, jokal bi bil — toda nad kom? Nad samim seboj?

Legel je zopet vznak in gledal po koncu.

Nad njim so se kopičili oblaki. Drug za drugim so se drevili, drug prek drugega so uhajali. Videti je bilo, kakor bi se podili z jezo in s silo in kakor bi se slabejši strahopetno umikali močnejšim...

Prav tako tudi misli v Blažetovi duši! Tudi te so se podile. Izginjale so, pa zopet vstajale; prehitevale so se in izpodrivale druga drugo — in vse skupaj so drevile v neko megleno in popolnoma neznano daljavo...

Zakaj ljudje tako-le pometajo z njim? Zakaj lahko vsakdo dela in razpolaga z njim, kakor se mu ljubi? Zakaj?

Zavoljo mehke in upogljive narave njegove! Zavoljo pomanjkanja trdnega značaja, ki ga nima in ki ga še nikdar imel ni in ga ne bo!

In zakaj ga nima?

Zato, ker se drži tako sam; ker ne gre med ljudi; ker je bojazljiv; ker živi sploh vse drugače, kakor žive in se nosijo drugi — drugače, kakor živi in se nosi — brat France!

Da, brat France...

In Blažeta je obdajalo sto in sto mislij — novih, a vendar ne novih...

III.

Ali to veste, da je imela Rotija, mati Blažetova, dva sina? Blažeta in Franceta je imela, le da je bil France za celih pet let starejši ko Blaže.

France je bil zali otrok, ko je bil še majhen. Še ko ga je mati pestovala, se je primerilo, da jo je obiskala ta ali ona soseda in — moj Bog, kaj sta govorili med seboj? Nič drugega kakor le o njem, o tem otroku—a Francetu.

Ko je bil otrok nekoliko odrastel, ga je Rotija poslala v šolo. Nadejala se je Bog ve česa — no, pa tega ni povedala nikomur...

Domača šola je bila tedaj v Žireh. Ta vas je oddaljena dobre pol ure od Rotijine koče. Zato je hodil Francek sprva le po enkrat na dan, namreč dopoldne. Pozneje pa se je otrok — Bog vedi kako — seznanil z Vilfanovo rodbino v Žireh. Vilfan je bil trgovec, bogat in malo bolehen. Francetovega očeta je dobro poznal in otrok sam se mu je s svojim odkritim, malo samozavestnim značajem v kratkem času prikupil. In ker je bil France že kot otrok gibčen in je znal biti — kadar je bilo treba—tudi postrežen, uljuden, zgovoren... je mogel že takoj v začetku tu pa tam v prodajalni poprijeti za delo. Skratka, že kot otrok je bil France malo ne domač pri Vilfanu.

Pri tem se je otrok učil dobro in šola ga je veselila vedno bolj.

In kaj je bilo potem?

Šolali so ga naprej, dali so ga v mestne šole. Vilfan ga je podpiral, oče Francetov, ki je bil v Ameriki in tam dobro služil, je pošiljal denar, mati Rotija pa si je služila krajcarje z dnino in jih pošiljala Francetu v mesto.

France se je učil dobro. Vsako leto je prihajal na počitnice. Kako gosposki je bil! Lepo črno obleko je imel, počesane lase, svetle škornje... Ljudje so rekli, da bo gospod... In mati ga je bila vesela, da ni vedela, s čim bi mu bolje postregla.

Tako je bilo; dolgo je že tega. Blaže je bil tedaj še majhen. Vendar vedel in videl je vse in zapazil je že takrat marsikaj. Med drugim se mu je videlo, da mati Rotija vidi Franceta vse rajši nego njega. A Blaže se zato ni menil posebno. "Že mora tako biti!" si je mislil in materi ni zameril. Samo Francetu je zameril. Videl je, da ga še najbolj nezavodi France sam. To se mu ni zdelo prav. Zato se je v Blažetovem srcu rodilo že v zgodnji mladosti nekaj, kar sicer ni bilo sovraštvo in tudi mržnja ne, pač pa ga je nekaj odtujevalo in gnalo proč iz Francetove družbe.

Sploh pa Blaže že kot otrok ni bil prijatelj družbe. Najrajši je rake lovil po domači grapi; to mu je bila druščina in zabava. S privihanimi rokavi in mokrimi hlačami do kolen je lazil ob vodi in gledal, kje in pod katero skalo bi tičal rak. Imel je lepo nastavljene skale, umetno prislonjene h grivi, kamor so se mu poskrili raki črez noč. To je bilo veselje, če je dobil včasi po dva ali še več pod eno skalo.

A niti tega veselja mu ni privoščil France!

Nekoč je bil Blaže zasačil raka velikana in ga vlekel izpod grive. Že ga je bil privlekel na dan in se veselil svojega plena, držeč ga v roki po koncu. Kar se oglasi nekdo za njim glasno in strogo:

"Kaj delaš tukaj?"

(Dalje prihodnjič

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

NORTH RIVERSIDE
Beautiful brick 6 flat. Excellent ocation in beautiful condition. Fully rented. Select tenants. Asking $89,-000. Call 279-6830 (207)

ELK GROVE BY OWNER
2 yr. old immaculate Cape Cod. 6 rms. Early American style. 2 baths, sep. din. rm. Lg. rec. rm. Beautifully lndscpd. Lg. corner lot. Low mid $30's for quick sale. 439-2728. (206)

PALOS HEIGHTS BY OWNER
Surrounded by forest preserve. 3 bdrm. Alum sided house. Lge. family kitchen with birch cabinets. Beaut. ½ acre with trees. 2½ car gar. Priced for immed. sale. 448-8265 (206)

CICERO BY OWNER
Income or investment. 7 rooms, 4 bdrms. Mod. tile 1½ baths. Forced hot air gas ht. Frame. 22nd Pl. nr. Central, Exc. cond. Must see interior to appreciate. HU 5-7931. (208)

HOFFMAN ESTATES BY OWNER
3 bdrm. brk. & frame ranch. Huge pnld. fam. rm. w-cathedral bmd. ceiling. 2 baths. crptg., att. gar.; walk to schls., churches, shpg., etc. $22,500 or make offer. 894-6796 (205)

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

CLEANING MAN
Part time. Want to live in an apartment rent free with family? Clean church on Saturday plus other various duties. Permanent.
277-6885 after 5 or wkends. (205)

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER
Live in and manage home for one adult. Own private room and bath. Chicago, Nr. N. side. Other help. Salary open. Local references req. MO 4-5275 (207)

HELP WANTED

NEUMODE HOISERY
NEEDS SALESPEOPLE

Full time sales help wanted for Neumode Shops. Various locations including downtown Chicago. Attractive air-conditioned surroundings. Good pay. Pleasing personality and willingness to work more important than previous experience. We will train.

Phone Mr. FREDRICHSEN
FI 6-0125 FOR INTERVIEW APPOINTMENT
(208)

MALE HELP

OPPORTUNITIES IN PORTLAND, OREGON

FREIGHTLINER CORP.
Manufacturer of the White-Freightliner

Custom-engineered light weight trucks and tractors offer the following very interesting and challenging engineering positions.

MECHANICAL ENGINEER

Opening for Engineer with minimum 5 years experience in trucking and heavy equipment. Supervisory experience over draftsmen desirable.

SENIOR DESIGN DRAFTSMEN

Positions require applicants to have minimum 3 years experience. These positions offer an excellent future, outstanding benefits and salary commensurate with experience in one of the trucking industry's fastest growing and progressive companies.

For additional information
Call DICK BALL, Area Code (503) 285-5251
Out of town — call collect, or send resume in confidence to:

FREIGHTLINER CORP.
5400 No. Basin Avenue, Portland, Oregon
An Equal Opportunity Employer
(206)

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERIŠKI DOMOVINI

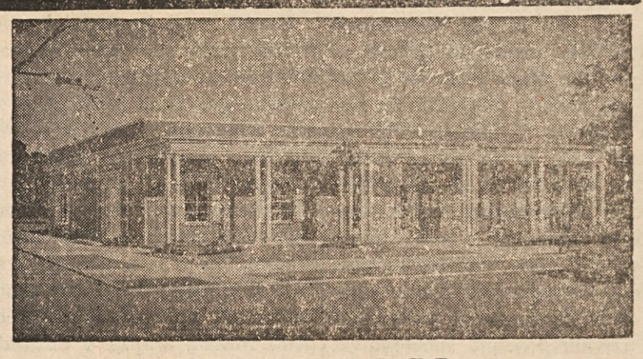

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd. KEnmore 1-6300 — 1053 East 62nd Street HEnderson 1-2088
Grdina trgovina s pohištvom — 15301 Waterloo Road KEnmore 1-1235
GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA VAM TISKA KRASNA POROČNA VABILA PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Avenue HEnderson 1-0628

PREDPOTOPNA ŽUŽELKA? — V filmih nam včasih prikazujejo vseh vrst čuda, stvorov in strahov, vendar tole na sliki ni nič takega, je le jet motor potniškega letala na letališču Frankfurt Rhein-Main, ki ga je mehanik ob straneh odprl, da bi ga lažje pregledal.

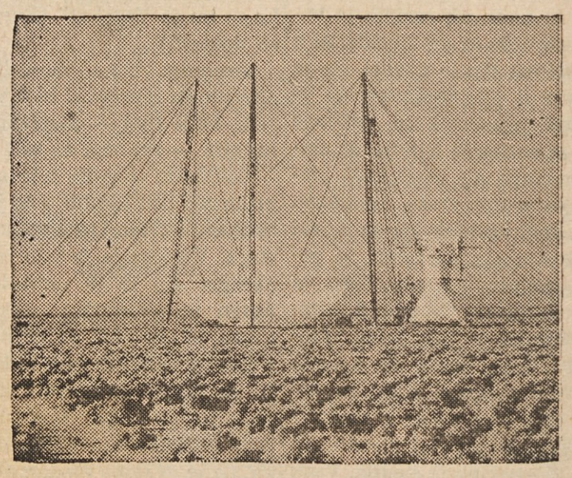

PRISLUŠKOVANJA VESOLJU — Antena na sliki, last California Institute of Technology, v Owens Valley bo prestrezala radijske znake bilijone svetlobnih let daleč v vesolju. To je prva od 8 enakih takih naprav.